

C35 – ECO5

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2007-2008

18 oktober 2007

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, WERK EN SOCIALE ECONOMIE

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Bart Van Malderen tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de implementatie van een fijnmazig VLAO-netwerk	1
Vraag om uitleg van de heer Koen Van den Heuvel tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de Steunpunten voor Beleidsrelevant Onderzoek	3

Voorzitter: mevrouw Trees Merckx-Van Goey

Vraag om uitleg van de heer Bart Van Malderen tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de implementatie van een fijnmazig VLAO-netwerk

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, de directe aanleiding voor deze vraag om uitleg zijn de uitspraken van de heer Jan Callens, administrateur-generaal van het Vlaams Agentschap Ondernemen (VLAO). In een aantal kranten en op een aantal websites heeft hij gereageerd op de kritiek van UNIZO op zijn instelling.

De heer Callens zegt: "We willen samenwerkingsovereenkomsten tekenen met de privésector, waarbij de privé zich engageert om bedrijven die problemen bij hen aan kaarten ook naar ons door te sturen als zij het zelf niet kunnen oplossen. Er zijn tien organisaties geselecteerd, waaronder UNIZO. Wij zullen al volgende week de eerste overeenkomsten tekenen. Maar UNIZO zegt steeds maar dat ze het nog aan het bekijken zijn. Er is bijvoorbeeld discussie over bedrijfsbegeleiding. UNIZO wil dit zelf doen, waar we niets op tegen hebben. Maar als UNIZO dan zegt dat ze daarvoor de mensen niet heeft en voor die taken subsidies wil vragen, dan vinden wij dat geldverspilling. In dat geval kunnen wij het beter doen. Wij hebben hiervoor de geschikte mensen."

Deze uitspraken tonen op zijn minst dat er een probleem rijst met de implementatie van het fijnmazige VLAO-netwerk. Daarbij moeten we ook opmerken dat de uitspraken van de heer Callens een reactie zijn op eerdere uitspraken van UNIZO-topman Karel Van Eetvelt, die in algemene zin kritiek uitte op het Vlaamse overheidsbeleid en daarbij als slecht voorbeeld – 'bad practice' – VLAO aanstipte.

Op zijn minst duiden deze uitspraken op een verstoorde relatie tussen VLAO en een belangrijke werkgeversorganisatie, maar ook op groeiende twijfel over de implementatie van het fijnmazige netwerk, niet alleen over de timing, maar ook zelfs over de aanpak ten gronde.

Mevrouw de minister, onderschrijft u de reactie van de heer Callens? Met welke organisaties werd al een overeenkomst gesloten? Welke overeenkomsten staan nog op stapel? Wat is de stand van zaken? Overweegt u om het voormelde netwerk met VLAO-personeel te organiseren? Volstaat het budget van 1,5 miljoen euro dat in de

begroting voor 2007 werd ingeschreven om het VLAO-netwerk effectief uit te bouwen?

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, het is inderdaad een feit dat de relatie tussen UNIZO en het Vlaams Agentschap Ondernemen verzuurd is. UNIZO stelt al een tijdje vragen bij de werking van VLAO. Toch was UNIZO, net als Voka, niet echt tegenstander van het oprichten van één aanspreekpunt voor Vlaamse ondernemers voor hun contact met de Vlaamse overheid.

Principieel vindt men de kernidee van VLAO prima. Het is een uniek loket voor de ondernemer voor alle contacten met de Vlaamse overheid. Zowel UNIZO als Voka stelden toen ook voor om een regionaal kantorennetwerk ter beschikking te stellen van VLAO. Als we het citaat uit Trends lezen, kunnen we enkel maar concluderen dat er blijkbaar een haar in de boter zit, en ik vrees dat dat zelfs een understatement is.

In tegenstelling met de periode van de opstart van VLAO, is men het niet meer eens met de concrete invulling van bepaalde functies die VLAO zich tot doel had gesteld. Ik kan me dus zeker aansluiten bij de vragen van de heer Van Malderen.

Mevrouw de minister, hoever staat het met de uitbouw en de implementatie van het zogenaamde fijnmazig VLAO-netwerk? Komt deze uitbouw niet in het gedrang door de recente evoluties in dit dossier?

De voorzitter: De heer De Craemer heeft het woord.

De heer Gino De Craemer: Mevrouw de voorzitter, ik wil me ook aansluiten bij de vragen van de heer Van Malderen. De procedure werd afgesloten op 23 april. Het is nu 18 oktober. We zijn dus een half jaar verder, uiteraard rekening houdend met het reces.

Mevrouw de minister, hoever staat het met de erkenningsprocedure van de kandidaat-inrichters, maar ook van de aanspreekpunten zelf? Ik hoorde dat er een tiental kandidaturen zijn. Klopt dat aantal? Zo ja, hoever staat men daarmee? Hoe ziet u het verdere verloop van de implementatie van de aanspreekpunten, zowel qua procedure als qua timing? Is er al overleg geweest met de federale ondernemingsloketten om samen te werken? Willen deze loketten ook meespelen in het Vlaamse spel?

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, er werden hier al verschillende interpellaties gehouden en vragen gesteld over de implementatie van VLAO. Dit thema ligt ons immers na aan het hart.

Er zijn een aantal terechte vragen gesteld. Ik ga die niet herhalen en hoop dat we straks ook een goed antwoord gaan krijgen. Ik wil wel het algemene kader schetsen. We moeten ervoor opletten dat de twist tussen de heer Callens en UNIZO niet wordt uitvergroot. De heer Van Eetvelt heeft als hoofdverantwoordelijke van UNIZO een algemene opmerking gemaakt over de Vlaamse overheid en haar efficiëntie, en gevraagd om ook eens een proces van evaluatie en reflectie op te starten over de agentschappen. Dan heeft hij VLAO als voorbeeld genomen, maar dat paste in een brede discussie. Ik wil toch eens onderstrepen dat UNIZO niet uitsluitend of niet vooral VLAO in het vizier neemt.

Ik wil hier benadrukken dat mijn fractie de idee van een fijnmazig netwerk onderschrijft. Dit netwerk moet, onder meer door het inrichten van een eenloketsfunctie, ondernemingen in staat stellen om op een eenduidige, eenvoudige en snelle manier informatie in te winnen.

We hebben de vorige minister van Economie meermaals vragen gesteld over de correlatie tussen VLAO en de federale ondernemingsloketten. Dit blijft in mijn ogen een belangrijk aandachtspunt. Wij kennen de bevoegdheidsverdeling tussen Vlaamse en federale materies niet altijd voor de volle 100 procent. Ik denk dan ook niet dat een doorsneeondernemer deze verdeling tot in de kleinste details kent.

Bij het uitbouwen van een fijnmazig netwerk komt het er vooral op aan de juiste verdeling van verantwoordelijkheden tussen de overheid en de privé-partners vast te leggen. Dit is de kern van de zaak die de heer Van Malderen heeft aangekaart. We moeten nagaan welke betrokkenen wat precies moeten opvolgen. Ik ben nieuwsgierig naar de mening van de minister over deze taakverdeling.

De voorzitter: De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Mevrouw de voorzitter, ik wil me aansluiten bij deze vraag om uitleg en bij de opmerkingen van de vorige sprekers. Ik ben vooral bekommerd om het geheel van de werking van de sociaal-economische overlegorganen. We hebben die discussie tijdens de vorige legislatuur al gevoerd. Ik heb toen meermaals opgemerkt dat we goed moeten weten waar we heen willen. De nieuwe overlegorganen moeten ten aanzien van de bestaande structuren een meerwaarde hebben.

Ik maak me dan ook zorgen over de wijze waarop de sociaal-economische overlegstructuren worden geïmplementeerd. Ik hoor steeds meer klachten over het func-

tioneren van de regionale sociaal-economische overlegcomités. Het VLAO-netwerk is niet gerealiseerd. Sommige mensen herinneren zich de GOM's nog. Ik mag hier niet over een algemene malaise spreken, maar er heerst toch enige bezorgdheid over het functioneren van de nieuwe structuren. Indien we niet willen horen vertellen dat het vroeger beter was, moeten we de nieuwe structuren snel implementeren.

Volgens mij zouden de verschillende ministers met betrekking tot hun eigen bevoegdheden binnen afzienbare tijd eens een vergelijking moeten maken of tot een evaluatie moeten overgaan. Ze zouden moeten nagaan hoe de hervorming van de sociaal-economische overlegstructuren in Vlaanderen een meerwaarde tot stand heeft gebracht.

De voorzitter: Minister Ceysens heeft het woord.

Minister Patricia Ceysens: Mevrouw de voorzitter, heel wat mensen hebben zich bij de vraag om uitleg van de heer Van Malderen aangesloten. Het incident is blijkbaar niet onopgemerkt voorbijgegaan. Ik heb de meningen van de heer Callens en van UNIZO in de media kunnen lezen. Ik zal even trachten hun opmerkingen in het juiste kader te plaatsen.

Een aantal zaken zijn alle leden van deze commissie ongetwijfeld bekend. Op 26 januari 2007 heeft de Vlaamse Regering beslist om het VLAO-netwerk met lokale aanspreekpunten te organiseren. Dit netwerk past in de beleidsdoelstelling om de toegang van de onderneming en de ondernemer tot de Vlaamse overheid laagdrempeliger te maken en te vergemakkelijken. We willen dit doel in samenwerking met privé-partners bereiken. Een publieke oproep heeft organisaties de kans geboden zich hiervoor kandidaat te stellen. Na evaluatie van alle kandidaturen heeft het departement Economie, Wetenschap en Innovatie inmiddels tien organisaties als inrichters geselecteerd. Bovendien zijn 50 lokale aanspreekpunten, tien per provincie, geselecteerd.

Het Besluit van de Vlaamse Regering voorziet in een vergoeding van 30.000 euro per aanspreekpunt. Daarover kan geen misverstand bestaan. Die vergoeding moet elke inrichter in staat stellen een aanspreekpunt uit te bouwen en als dienst aan te bieden. Het gaat om een gedeeltelijke financiering van de taken en voorwaarden die aan de werking van een aanspreekpunt zijn verbonden. De artikelen 16 tot en met 19 van het Besluit van de Vlaamse Regering beschrijven de algemene verplichtingen van inrichters en van lokale aanspreekpunten. Artikel 4 van het besluit van de Vlaamse Regering bepaalt dat de inrichters zich bereid moeten verklaren om een samenwerkingsovereenkomst te sluiten met het VLAO. Die overeenkomst omvat onder meer een rapporteringsplicht, met verslagen over de werking van elk punt, de mogelijkheid tot

inspectie en een meting van de mate waarin de werking van de aanspreekpunten tot de doelstelling bijdragen. Het is de taak van het intern verzelfstandigd agentschap VLAO en van zijn administrateur-generaal om deze samenwerkingsovereenkomst aan de inrichters voor te stellen, met hen te overleggen en uiteindelijk een overeenkomst af te sluiten die de rechten en plichten van beide partijen vastlegt en die het doel – het verlenen van een goede dienstverlening aan de ondernemingen en de ondernemers – verwezenlijkt.

Dit is min of meer het algemeen kader. Over de communicatie tussen de heer Callens en UNIZO wil ik me niet uitspreken. Ik heb in de media gelezen dat een woordenwisseling heeft plaatsgevonden. Ik zal de betrokkenen voor een gesprek op mijn kabinet uitnodigen.

Na de initiële besprekingen van een ontwerp heeft het VLAO de inrichters op 3 oktober 2007 een voorstel van samenwerkingsovereenkomst gestuurd. Die geselecteerde en erkende inrichters zijn KMO-Direct, BIZ Ondernemersloket, de Nationale Confederatie van het Bouwbedrijf, DHP Ondernemersloket, Groep Eunomia, Securex, Ondernemersloket GO-Start, SBB Bedrijfsdiensten, Neutraal Syndikaat voor Zelfstandigen, UNIZO en VOKA. Hier horen een aantal ondernemersloketten bij. Alle inrichters hebben zich akkoord verklaard met de concrete inhoud van het voorstel van samenwerkingsovereenkomsten. Ik kan dan ook enkel verklaren dat het voorstel van samenwerkingsovereenkomst na overleg is opgesteld en dat alle betrokkenen het ermee eens zijn.

Alle erkende inrichters zullen binnenkort worden uitgenodigd om een samenwerkingsovereenkomst te ondertekenen. Vandaag is nog geen enkele samenwerkingsovereenkomst ondertekend: er is enkel onderhandeld over de inhoud van het voorstel van samenwerkingsovereenkomst.

De organisatie van de inzet van het VLAO-personeel omvat een beperkte koepel te Brussel en provinciale directies met bijbehorend personeel in elke provinciehoofdstad. De lokale aanspreekpunten van de inrichters moeten zelf in hun personeel voorzien. Het is nooit de bedoeling van de Vlaamse Regering geweest personeel van het VLAO in de lokale aanspreekpunten te plaatsen. Er zijn afspraken over financiële ondersteuning, maar niet over de inzet van personeel gemaakt.

Voor de werking van elk aanspreekpunt is in een jaarlijkse subsidie van 30.000 euro voorzien. Er zijn vijftig aanspreekpunten geselecteerd. Het bedrag van 1,5 miljoen euro dat in de begroting is ingeschreven, zal met andere woorden volstaan. De bedragen waren op voorhand vastgelegd. Aangezien we wisten hoeveel aanspreekpunten effectief zouden kunnen functioneren, kenden we de totale budgettaire impact op voorhand. Om die reden is in dit specifieke bedrag voorzien. De deelnemende ondernemersloketten zijn hier uit eigen wil ingestapt.

Wat de vraag van de heer Laurys betreft, wil ik opmerken dat ik die moeilijke oefening een paar jaar geleden mee heb gemaakt. We hebben toen een aantal keuzes gemaakt. De huidige initiatieven zijn in feite de implementatie van die keuzes. De erkenning en de inhoudelijke toetsing zijn achter de rug. We wachten nu af tot VLAO voor de ondertekening van de concrete samenwerkingsovereenkomsten zorgt. Zoals ik daarnet al heb gezegd, neem ik me voor alle betrokkenen voor een gesprek uit te nodigen. Ik wil nagaan wat het misverstand precies inhoudt en hoe dit incident is ontstaan.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw gedetailleerd antwoord. Het is uiteraard een goede zaak dat de onderhandelingen over de inhoud van de samenwerkingsovereenkomsten zijn afgerond. Logischerwijze lijkt de formele ondertekening me de volgende stap. Het lijkt me eveneens goed dat u probeert olie op de golven te gieten: tijdschriften en websites zijn mijns inziens niet de beste plaats om meningsverschillen of misverstanden uit te praten.

Volgens u zullen de formele ondertekeningen binnenkort volgen. Mag ik er dan ook van uitgaan dat de formele opstart van het fijnmazig netwerk eveneens binnenkort zal plaatsvinden? De middelen zijn in de begroting voor 2007 ingeschreven. We verwachten dan ook een concreet resultaat binnen afzienbare tijd.

U hebt terecht vermeld dat het nooit de bedoeling van de Vlaamse Regering is geweest om het fijnmazig netwerk met eigen personeel te bemannen. Dit spreekt voor zich. Aangezien de betrokken organisaties op een publieke oproep hebben gereageerd, moeten ze zelf voor de nodige mankracht zorgen. Blijkbaar suggereert het artikel het tegendeel. Dit verschilt van het standpunt van de Vlaamse Regering. In de begroting voor 2007 is een bedrag van 1,5 miljoen euro ingeschreven. Bij de besprekingen van de begroting voor 2008 zullen we kunnen nagaan hoe dit bedrag verder evolueert. Ik leid uit uw antwoord af dat 1,5 miljoen euro zou moeten volstaan. We zullen zien wat de concrete werking oplevert.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Koen Van den Heuvel tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de Steunpunten voor Beleidsrelevant Onderzoek

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mevrouw de voorzitter, de Steunpunten voor Beleidsrelevant Onderzoek bestaan uit een of meer onderzoeksgroepen uit een of meer universitaire instellingen die samen de Vlaamse overheid gedurende een bepaalde periode wetenschappelijke ondersteuning bieden.

In de overeenkomst die tot de oprichting van deze steunpunten heeft geleid, worden vier hoofdtaken geformuleerd. De eerste hoofdtak is het verrichten van wetenschappelijk onderzoek naar thema's die de Vlaamse overheid als prioritair en relevant voor de eigen beleidsvoorbereiding en -evaluatie beschouwt. De tweede hoofdtak is de overdracht van kennis. Een derde taak is het opbouwen van gegevensverzameling. Dat is heel belangrijk. We hebben deze voormiddag nog de discussie gevoerd over het Oostendse model en de mate waarin de werkloosheid bij jongeren in Vlaanderen, en vooral in de dertien centrumsteden, al dan niet is gedaald. Het is dus heel belangrijk om over goede en duidelijke cijfers te beschikken. Meten is weten, wordt al eens gezegd, en ook in het VIA-project is dat van belang. Een vierde taak is het uitvoeren van analyses.

Het is een heel goed initiatief om voor bepaalde beleidsdomeinen een steunpunt voor beleidsrelevant onderzoek op te starten. De eerste generatie stamt uit het begin van dit decennium en er werd een tweede generatie opgestart. Mevrouw de minister, ook met uw voorgangster hebben we daarover, ondertussen een jaar geleden, gediscussieerd.

Uiteindelijk werden in het voorjaar veertien steunpunten opgestart. Na tien maanden hebben we gezien dat er hier en daar iets schort. Mevrouw de minister, wat is voor u de evaluatie na tien maanden werking van de verschillende steunpunten?

Sommige steunpunten kenden een trage start. Bijvoorbeeld het Steunpunt Ruimte en Wonen heeft na tien maanden nog geen actieve website. Gisteren werd in de plenaire vergadering het debat gevoerd over de bouw kavels, dat vorige week door de vraag van mevrouw Schauvliege opnieuw werd gelanceerd. Het was een geanimeerde discussie, want elke Vlaming hoopt op een goedkope manier aan een woning of een kavel te geraken.

Het verwondert me dus dat het Steunpunt Ruimte en Wonen, toch een heel belangrijk beleidsdomein, nog niet actief is of nog niet beschikt over een actieve website. Mevrouw de minister, u als e-mama, weet dat een actieve website in deze tijd misschien wel een graadmeter kan zijn van activiteit. Waarom kennen sommige steunpunten een trage start?

De voorzitter: Minister Ceysens heeft het woord.

Minister Patricia Ceysens: Mijnheer Van den Heuvel, de overeenkomsten met de Steunpunten voor Beleids-

relevant Onderzoek 2007-2011 zijn voor dertien van de veertien thema's door de Vlaamse Regering op 15 december 2006 goedgekeurd.

Eén overeenkomst was er wat later dan de dertien andere, met name de overeenkomst voor het Steunpunt Mobiliteit en Openbare Werken. Dat kon pas later goedgekeurd worden, namelijk op 20 april 2007. Dat is het enige steunpunt dat wat later werd opgestart.

Mijnheer Van den Heuvel, als u vraagt naar de evaluatie, zult u misschien even schrikken. Het eerste echt formele evaluatiemoment is pas gepland voor de eerste helft van 2011, maar dat is dan eigenlijk met het oog op een eventuele meerjarenverlenging van de steunpunten. Dat neemt niet weg dat er, misschien minder formeel, tussentijdse evaluatiemomenten zijn gepland.

Een stuurgroep bewaakt de inhoudelijke en operationele voortgang van de steunpunten. Die doet dat eigenlijk vrijwel continu. In die stuurgroep hebben vertegenwoordigers van de bevoegde ministers, de administratie, de betrokken universiteiten en hogescholen, en externe experts zitting. De samenstelling van de stuurgroep en het huishoudelijk reglement van de steunpunten werden op 25 mei 2007 aan de Vlaamse Regering voorgelegd.

Het Besluit van de Vlaamse Regering van 15 september 2006 betreffende de Steunpunten voor Beleidsrelevant Onderzoek bepaalt in artikel 5 dat de jaarlijkse uitbetaling van het saldo afhankelijk wordt gemaakt van de goedkeuring van het activiteitenverslag van het voorafgaande werkingsjaar. Dat kunnen we eigenlijk de facto beschouwen als een jaarlijks evaluatiemoment. Dat zal voor de eerste keer gebeuren begin 2008.

Mijnheer Van den Heuvel, u zult dus nog even op uw honger moeten blijven zitten, tenzij van de stuurgroep op een bepaald moment een signaal komt, of als wij vinden dat een en ander duidelijk onvoldoende vooruit gaat. Dan hebben we daar natuurlijk wel de mogelijkheid toe, maar de jaarlijkse evaluatie zal begin 2008 gebeuren.

Er is ook gepland dat begin 2008 een echt steunpuntforum wordt georganiseerd, waarop alle steunpunten hun activiteiten en de eerste resultaten moeten toelichten, ook voor een breder publiek. Dan krijgen we ook een publiek debat over de start en het eventuele verschil tussen de steunpunten inzake werkzaamheidsgraad en de snelheid van de start.

Voor de vertraagde opstart van sommige steunpunten zijn een aantal verklarende factoren. In de eerste plaats duurt het een tijd voor de wetenschappelijke medewerkers zijn aangetrokken. Daarnaast zijn een aantal thema's volledig nieuw in vergelijking met de voorgaande gene-

ratie steunpunten, zodat de promotoren niet altijd konden terugvallen op de bestaande operationele ervaring.

Voor het Steunpunt Mobiliteit en Openbare Werken was er effectief een vertraagde opstart in vergelijking met de dertien andere steunpunten.

Het lijkt me een goed idee om, als begin 2008 het steunpuntforum wordt georganiseerd en we echt gaan kijken naar activiteiten en resultaten, we er ook voor zorgen dat de leden van deze commissie worden uitgenodigd, zodat we later misschien opnieuw een politiek debat kunnen voeren.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw duidelijk antwoord.

Mijn vraag was een reflex op het overzicht van de verschillende steunpunten, waaruit bleek dat er enkele nog geen actieve website hadden. Na zeven, acht of tien maanden wilden we daar een vraag over stellen, want we vonden dat bizar.

We verwachten niet dat ze na tien maanden al heel wat gedegen analyses hebben gedaan en dikke boeken hebben geschreven. Dat is absoluut niet het verwachtingspatroon, maar er is toch een bepaald kritisch minimum, namelijk dat het bestaan van het steunpunt zou herkenbaar zijn via een website. Het ontbreken van die website was ons moment van verontwaardiging, vandaar deze vraag.

Mevrouw de minister, ik ben heel blij met uw antwoord. Ik denk dat we begin 2008 een volgende keer van gedachten kunnen wisselen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
